

TRENQUEM EL SILENCI!

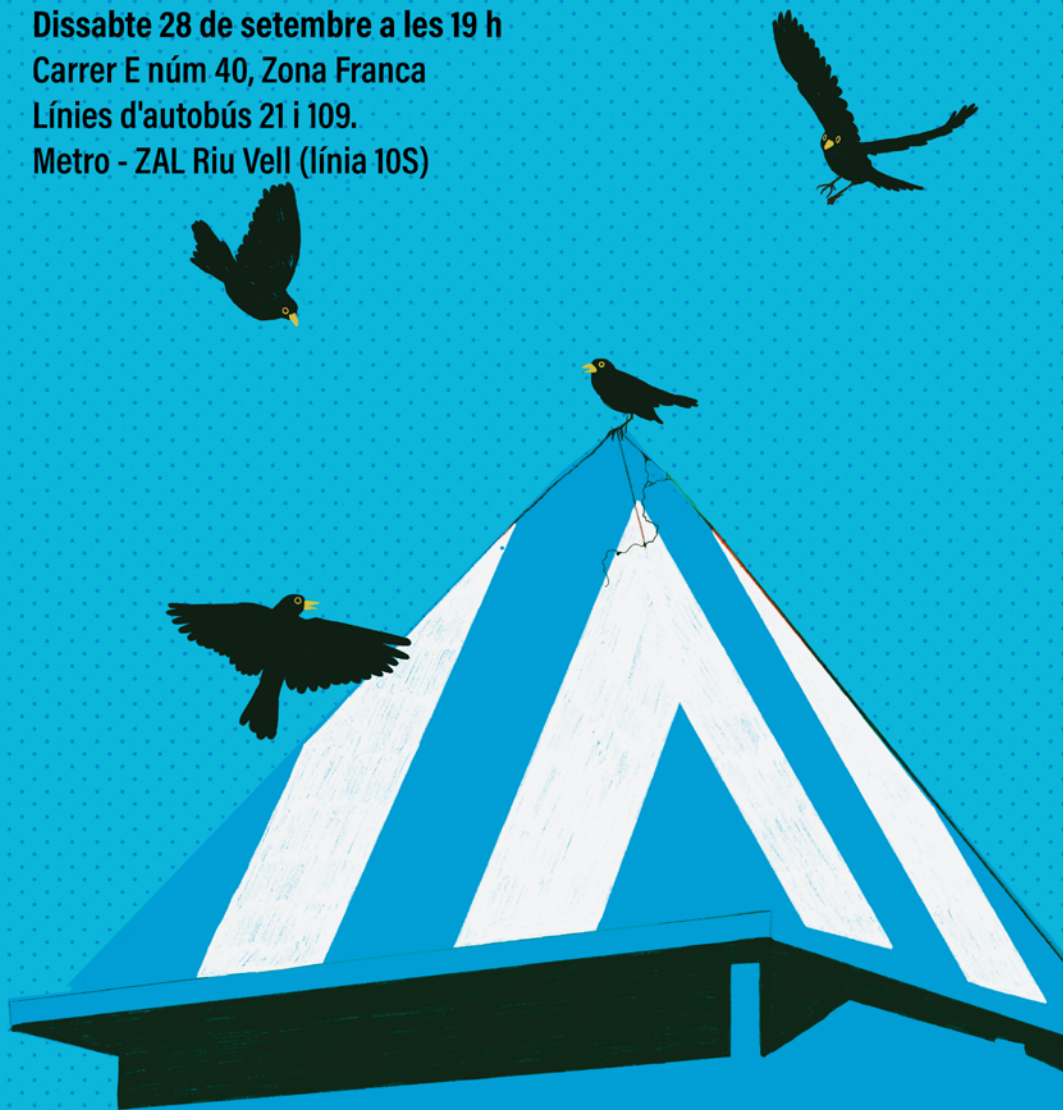
VETLLA DE PREGÀRIA DAVANT EL CIE DE BARCELONA

Dissabte 28 de setembre a les 19 h

Carrer E núm 40, Zona Franca

Línies d'autobús 21 i 109.

Metro - ZAL Riu Vell (línia 10S)

Convoca i organitza:
Grup de Visites al CIE

sjm

SERVEI JESUÏTA
A MIGRANTS

Adhesions:

VETLLA DE PREGÀRIA
DAVANT EL CIE DE LA ZONA FRANCA

28 de setembre de 2024, 19h

TRENQUEM EL SILENCI!

ALPHA & OMEGA

You are Alpha and Omega
We worship you our Lord,
You are worthy to be praised.

We give you all the Glory
We worship you our Lord,
You are worthy to be praised.

Benvingudes i benvinguts,

Ens disposem a compartir una estona de vetlla, per restar desperts, amb els ulls del cor ben oberts i poder veure més enllà dels murs que tenim al davant.

Dels murs que veiem amb els nostres ulls i, també, dels murs que, sovint sense voler-ho, construïm davant nostre i que ens tanquen sovint en el propi jo davant realitats que ens són incòmodes, que ens fan nosa, que volem ignorar. Murs que irrompen silenciosament a les nostres vides.

Murs d'hostilitat, murs d'egoisme, murs de por al que és desconegut, murs de desesperança, murs d'injustícia, murs de cansament per la rutina, murs de mandra, murs de duresa de cor, murs de desconfiança, murs de seguretats buides, murs d'odi, murs de silenci... i tants d'altres murs visibles i invisibles que es construeixen cada dia al món, a la ciutat, al barri, al carrer, a casa, al cor.

Desitgem que aquesta estona de pregària ens ajudi a seguir transformant els nostres cors per veure-hi més enllà, a posar veu per trencar el silenci que protegeix aquesta realitat d'hostilitat vers les persones migrants. I, d'aquesta manera, com deia Sant Francesc, descobrir dins nostre que podem posar amor allí on hi ha odi, perdó allí on hi ha ofensa, unió on hi ha discòrdia, veritat on hi ha error, fe on hi ha dubte, esperança on hi ha desesperació, llum on hi ha fosc, alegria on hi ha tristesa. I, encara més, fer visibles les persones que estan tancades al CIE i al darrere de tants altres murs i fronteres visibles i invisibles, i deixar-nos tocar per elles. Vides privades de llibertat pel fet de ser estrangeres, pel fet de ser pobres, pel fet de viure als marges. Persones concretes, amb rostres i noms, amb vides itinerants, pelegrines en recerca d'una vida millor.

Vetllem: Obrim el cor, trenquem els murs, trenquem els silencis.

Comencem aquesta estona de pregària posant al centre els noms d'aquelles persones que han mort privades de llibertat a tots els CIE de l'estat espanyol. Són elles el centre de la nostra pregària i les volem emparaular perquè el silenci no se les endugui.

Volem dir el seu nom per trencar el silenci que ens du al seu oblit:

Persones que han mort per l'internament i l'expulsió a Espanya

1. **Osamuyi Aikpitanyi.** Nigèria, 19 anys. Mort durant el vol de deportació, el 2007.
2. **Nom no facilitat.** Nigèria, 47 anys. Mort al CIE de Sapadors (València) el 2008.
3. **Nom no facilitat.** Geòrgia. Mort al CIE Sapadors (València) el 2009.
4. **Jonathan Sizalima.** Ecuador, 20 anys. Mort a la comissaria d'estrangeria de La Verneda (Barcelona) el 2009.
5. **Mohamed Abagui.** Marroc, 22 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2010.
6. **A.B. Marroc, 55 anys.** Mort al CIE Sapadors (València) el 2010.
7. **Samba Martine.** República Democràtica del Congo, 34 anys. Mort al CIE de Aluche (Madrid) el 2011.
8. **Idrissa Diallo.** Guinea Conakry, 21 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2012.
9. **Aramis Manukian.** Armenia, 32 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2013.
10. **Mohamed Bouderbala.** Algèria, 32 anys. Mort al CIE d'Archidona (Màlaga) el 2017.
11. **Marouane Abouobaida.** Algèria. Mort al CIE de Sapadors (València) el 2019.
12. **Nom no facilitat.** Origen desconegut. Mort al CIE d'Aluche (Madrid) 2022.

LENTAMENT

LENTAMENT, ENS FEM PRESENTS,
I ACOLLIM...

LA VIDA QUE HA DE NÉIXER A CADA INSTANT,
A CADA INSTANT;

EL POBRE QUE ARA DORM AL MEU CARRER,
AL MEU CARRER;

EL DUBTE DE QUI DÓNA EL PRIMER PAS,
EL PRIMER PAS;

LA MARE QUE ARA VETLLA AQUEST INFANT,
AQUEST INFANT;

ELS SOMNIS D'IMMIGRANTS QUE S'HAN TRUNCAT,
QUE S'HAN TRUNCAT;

LA POR DE QUI SE SENT SOL I OBLIDAT,
SOL I OBLIDAT.

1a part

Testimonis d'interns acompanyats per Migra Studium

**Els noms dels testimonis han estat modificats per mantenir la confidencialitat de les persones internes.*

VACÍO - Oussama, 25. Marruecos

Quiero devolverle a mi papá algo de todo lo que hizo por mí. Ahora él me necesita. También pienso en mi hermano mayor, que fue mi apoyo en la niñez. Ahora está atrapado por las drogas, y quiero ayudarle.

Siento que, con 25 años tengo toda una vida por vivir y poder reencontrarme con mi hijo, trabajar, salir adelante...

Aunque tal vez nada de eso pase. Mañana pueden expulsarme a un agujero más oscuro que en el que estoy.

No lo entiendo, no lo acepto, ¡me rebelo! Y después de la furia caigo en la desesperanza, en el vacío. Un vacío que me permite dormir un rato, sin necesidad de las malditas pastillas con las que nos quieren atontar. El sueño dura unas pocas horas.

Y así, empiezo otro día con los nervios y el dolor adentro. Nuevas esperanzas de salir, nueva angustia sabiendo que también puede pasar lo peor.

Prefiero no hablar con otros internos, hablo conmigo mismo. Mi cabeza está trabajando todo el día, pero... ¿para qué? La energía de mi juventud y las fuerzas de la vida, no son suficientes para frenar tanta injusticia.

Todo lo malo que me ha tocado vivir: el abandono de mi madre, el maltrato de mi tío, mi enfermedad, el crecer en un país desconocido e impiadoso, las drogas, la cárcel... Nada, nada es comparable a lo que estoy viviendo aquí en el CIE. Encerrado sin saber qué harán conmigo mañana, si podré volver con mi papá o si me echarán al infierno. ¿Qué haré yo en una tierra desconocida, sin mis medicinas, sin nada ni nadie con quien contar?

Oussama va ser posat en llibertat després de 52 dies d'internament.

SILENCI

EL PEOR CASTIGO - Anthony, 30. Honduras

La verdad es que esto no es un Centro de Internamiento de Extranjeros, sino una “cárcel” de extranjeros. 16 horas al día, estamos encerrados en la habitación compartida con 6 personas.

Estar aquí es una rutina que tortura, aunque no te puedan tener más de 60 días. Personas que han estado en la cárcel manifiestan que hay mejores condiciones que en el CIE.

Mis primeros días en el CIE fueron difíciles, se me alteró la presión arterial y estuve en control médico. Recuerdo mi primera comida aquí en el centro, masticando y llorando. No podía dormir. Mi matrimonio de casi 9 años se terminó.

Decir la verdad, aquí es motivo de castigo y aislamiento varios días. A esto le llamo represión

La convivencia no es para nada fácil. Parece que no se entiende el concepto de ser humano. ¿Sabes? He escuchado varias veces decir a la policía “putos subnormales”. Nosotros somos personas que llegamos aquí con metas, sueños, y propósitos que cumplir. ¡Cuántos proyectos de vida frustrados!

El otro día, después de comer, la policía, sin dar explicaciones, empezó a pedir los móviles a nuestros compañeros colombianos. Vimos a nuestros compañeros esposados deportados en un vuelo militar sin previo aviso. Aquí se violan los derechos humanos, sin posibilidad de pedir asilo.

Hoy me siento triste, cansado y aburrido. No somos nada para esta sociedad.

Durante este tiempo, entre varios compañeros hemos ayudado a un compañero de Kurdistan, el cual no habla español, ni inglés. Poco a poco le hemos ido dando herramientas para que pueda aprovechar el tiempo y así aprender el idioma. ¿Sabes? Estar privado de la libertad es uno de los peores castigos que, como ser humano, se puede recibir.

L'Anthony va ser posat en llibertat el día 54.

VINE PARE DELS POBRES
OMPLE A TOTS DEL TEU AMOR.
VINE PARE DELS POBRES
OMPLE A TOTS DEL TEU AMOR.

SILENCI

SUFRIMIENTO SIN SENTIDO - Alma, 40. Bosnia

Nací entre Bosnia y España, no sé donde, ni mi madre se acuerda... Nací en una caravana de camino a España.

Recuerdo ir a la escuela en Santa Coloma de Gramanet, me lo pasaba muy bien allí. Con dieciséis años me casé. Somos gitanos, me casé en Valencia por el ritual gitano, yo soy gitana... gitana musulmana. Después tuve mis cinco hijos. El mayor tiene trece ahora mismo, ya empieza a saber las cosas y le pregunta a su papá porque no estoy en casa.

A mí me detuvieron por primera vez en las Navidades del año 2008, estuve cuarenta y siete días encerrada, pero no pueden devolverme porque soy apátrida. Bosnia no me reconoce, nunca he estado allí.

Ahora me han vuelto a encerrar, pero saben que no me pueden expulsar. Que sentido tiene todo este sufrimiento?

Yo digo que soy de Bosnia porque mi madre lo era, pero yo no tengo ningún papel en Bosnia, ¡no me reconocen!

Echo de menos a mis hijos, y quiero volver a mi casa.

Aquí todo está sucio, y nadie hace bien su trabajo. La comida es mala y no se puede comer. Se me cae el pelo porque no como nada, aunque lo intento no puedo comer.

Yo sé que esto es un castigo para mí, pero esto es lo peor, estoy encerrada como un animal, y me quiero ir a mi casa con mi familia.

SILENCI

DESITJO REFER LA MEVA VIDA

Endri, Albània 28 anys

Vaig venir a Barcelona a estudiar, però de seguida vaig veure que era fàcil fer diners al món de la construcció: treballava molt i em guanyava bé la vida. Vaig caure en el món de la droga i l'alcohol. Al principi poc, però cada vegada més, especialment d'alcohol, que era més barat. Dia sí, dia també consumia mínim 1 litre de ginebra o vodka. Vaig trencar amb els pocs lligams que tenia.

Durant els últims anys he viscut en diversos assentaments, fent algunes feinetes de construcció, posar pladur i coses senzilles.

Un dia la policia em va demanar els papers al metro. Llavors el món em va caure a sobre. Se me'n van endur aquí, al CIE. Jo no sabia on era, només sabia que havia perdut la llibertat, perquè no podia sortir. Agraïxo molt les visites que em feu des de Migra Studium, gràcies a vosaltres he pogut recuperar el contacte amb les meves tietes. Si surto, desitjo refer la meva vida, aniré a un centre per a drogodependents per intentar rehabilitar-me i tornaré a casa, amb les meves tietes. La meva intenció és buscar treball a la construcció, hi tinc contactes i soc bo fent la meva feina.

I si em tornen a Albània... també tinc possibilitats per començar de nou. Crec que allà hi ha feina i hi tinc família. Trobaria algun lloc on poder viure i treballar. Passi el que passi tiraré endavant.

L'Endri va ser posat en llibertat la darrera setmana abans de complir els 60 dies màxims d'internament.

NADA NOS SEPARARÁ DEL AMOR DE DIOS.
RES NO ENS PODRÀ SEPARAR DE L'AMOR DE DÉU.

SILENCI

2a part
Trenquem el silenci

TEXT DE TRADICIÓ ISLÀMICA

La meva religió és l'Amor, per Ibn Arabi

Hi va haver un temps,
en què rebutjava el meu proïsme
si la seva fe no era pas la meva.
Ara el meu cor és capaç
d'adoptar totes les formes:
és un prat per a les gaseles
i un claustre per als monjos cristians,
temple per als ídols
i la Kaaba per als pelegrins,
és recipient per a les taules de la Torà
i els versos de l'Alcorà.
Perquè la meva religió és l'amor.
És igual on vagi la caravana de l'amor,
el seu camí és el camí de la meva fe.

**Un mur que es transforma,
uns cors que es converteixen.
Deixem lloc a la llum, trenquem el silenci!**

Hosanna/The Anthem

Kirk Franklin/Travis Greene, Joth Hunt, Henry Seeley, Liz Webber

HOSANNA IN THE HIGHEST
LET OUR KING BE LIFTED UP

HOSANNA. HALLELUJAH

YOU HAVE WON THE VICTORY. HALLELUJAH

YOU HAVE WON IT ALL FOR ME
DEATH COULD NOT HOLD YOU DOWN

YOU ARE THE RISEN KING. SEATED IN MAJESTY

YOU ARE THE RISEN KING

TEXT DE TRADICIÓ JUEVA

Salm 35

Acusa, Senyor, els qui m'acusen,
combat contra els qui em combaten...

Senyor, digues al meu cor: «Jo soc el qui et salva.»

Que quedin defraudats i avergonyits
els qui volen prendre'm la vida.

Que se'n tornin plens de confusió
els qui es proposen fer-me mal...

No tenien motiu per a posar-me paranys,
no tenien motiu per a cavar-me una fossa.

Que es trobin tot d'una en el desastre,
que els atrapin els paranys que em posaven
i caiguin dins els clots que han obert.

I jo celebraré el Senyor,
m'alegraré perquè ell em salva.
Proclamaré amb totes les forces:
«Qui és com tu, Senyor?
Defenses el pobre contra el poderós,
el pobre desvalgut contra aquell qui l'espolia.»

Es presenten testimonis maliciosos,
m'interroguen sobre coses que ignoro;
em tornen mal per bé, tothom m'abandona...

Ho has vist, Senyor,
no callis,
no t'allunyis de mi, Senyor.

Desperta't,
desvetlla't,
fes-me justícia.
Déu meu i Senyor,
defensa la meva causa!

3a part

Testimonis de persones acollides a la Xarxa d'Hospitalitat de Migra Studium

**Els noms dels testimonis han estat modificats per mantenir la confidencialitat de les persones internes.*

ÉS POSSIBLE UN NOU PROJECTE DE VIDA

Fàtima, 22. Marroc. Ocupació actual: Estudiant Grau Superior

Vaig arribar a Europa fa 3 anys, i després de viure a diferents països d'Europa, finalment em vaig quedar a Barcelona.

Diverses comunitats religioses i famílies em van acollir a la Xarxa i vaig aprendre castellà i català amb molta rapidesa.

La situació de la dona en el meu país és un impediment per poder realitzar el meu somni: poder accedir a estudis superiors. Després de superar diverses traves administratives (que us asseguro que no són poques), al mes de setembre 2023 vaig poder iniciar els estudis de Grau Superior a Barcelona

Actualment, visc a un pis d'una altra entitat que em possibilitarà poder finalitzar els meus estudis de Grau.

Paral·lelament, realitzo diferents voluntariats per ajudar a persones en situació de vulnerabilitat. En aquests moments estic a punt d'aconseguir l'arrelament per formació.

SILENCI

LA FORÇA D'UNA XARXA DE VOLUNTARIS

Ahmed, 25. Algèria. Ocupació: primer contracte de feina en hosteleria

Arribo a la Xarxa a principis d'estiu del 2021 (encara amb la pandèmia molt present). Soc acollit en una família i en el mes d'octubre vaig iniciar el meu procés en un dels pisos de la Xarxa, acompanyat i sostingut per un grup de voluntàries.

Durant dos anys, amb el suport de Migra i dels voluntaris, inicio els estudis de Grau Mig en un centre de Barcelona i diverses activitats que em permeten inserir-me en un seguit de xarxes esportives i lúdiques. L'estiu 2023 finalitzo, amb èxit, els estudis de Grau Mig. Durant aquest temps el grup de voluntàries ha estat un gran suport per a mi, m'han fet costat en el llarg i difícil procés d'arrelament que finalment ara com ara ha esdevingut una realitat. Actualment, acabo d'iniciar una nova etapa d'autonomia en el meu projecte vital.

DÉU ÉS AMOR, TINGUES CORATGE, VIU EN L'AMOR

DÉU ÉS AMOR, NO TINGUIS CAP POR.

SILENCI

CADA PROCÉS ÉS ÚNIC I NECESSITA EL SEU TEMPS

Karim, 35. Senegal. Ocupació: recollida de ferralla

Fa quasi 4 anys vaig arribar a Barcelona. A l'inici vaig viure pràcticament 2 anys en situació de carrer amb un grup de persones del meu país. Un molt bon seguiment per part d'una petita associació, em va acompanyar i ajudar fins que vaig arribar a Migra. Tinc dos fills en el meu país. Necessito enviar diners de manera constant. Cada dia surto al carrer per fer la recollida de la ferralla i part dels diners que aconsegueixo els envio al meu país per a pagar l'escola dels meus fills (jo pràcticament no vaig poder anar a escola). A Migra he pogut estudiar i millorar el castellà. Aquest mes de setembre he iniciat els tràmits per poder regularitzar la meva situació administrativa. La col·laboració i la insistència de molts i moltes, per petita que sigui, m'ha anat ajudant a millorar la meva situació.

SILENCI

UN INICI PLE D'ESPERANÇA

Osman, 23. Marroc. Ocupació: estudia català i castellà

Fa 6 mesos que he arribat a la Xarxa des del Servei Municipal de seguiment de les persones sense llar. Vaig arribar des del Marroc i vaig viure 3 mesos en situació de carrer fins que vaig poder entrar en un dels albergs municipals de Primera Acollida. Uns mesos després vaig poder accedir a la Xarxa i he estat acollit per 2 llars diferents. Actualment, necessito reforçar el català i castellà per poder continuar amb èxit el meu procés personal.

La meva acollida en llar m'ha ajudat molt a sentir-me millor i més segur i he pogut iniciar noves relacions i connexions amb persones que m'ajuden a anar coneixent noves possibilitats a la ciutat.

Encara em queden uns mesos abans de poder iniciar tots els tràmits de regularització. Espero que siguin uns mesos per poder continuar la formació i el meu procés d'inserció a la societat d'aquí.

SILENCI

4a part

Enenem la nostra llum per transformar el mur

Anem acabant aquesta vetlla i, en aquest moment, us convidem a encendre les vostres espelmes. Portem els noms d'algunes de les persones internes que hem visitat i d'altres a les quals no hem pogut arribar a acompanyar.

També portem un desig d'esperança i un interrogant que ens fem contínuament per oferir més hospitalitat, per obrir més sovint els nostres braços i per acollir amb tendresa a tota aquella persona que arriba.

Portem llum davant els murs interns i externs que tenim davant nostre, tot transformant les realitat d'hostilitat en gestos d'hospitalitat, des dels nostres cors fins a tots els àmbits de les nostres vides. Deixant de ser còmplices del silenci, fent audibles les veus silenciades.

TRENCANT FRONTERES

Esteban Faro

NINGÚ QUE NO ES VEGI OBLIGAT
VOL MARXAR DE CASA SEVA,
ENEGAR EL COMPTE ENRERE
AL RELLOTGE DE LA VIDA,
AL VOL DE LA LLIBERTAT.

TRAVESSANT L'INFERN DEL NOSTRE MÓN
SENTINT-HI LES MANCANCES,
PALPANT LES ENYORANCES,
DESITJANT TROBAR-SE
A CASA NOSTRA UN MÓN MILLOR.

DE VEGADES, PERÒ, NO S'ESTÀ A L'ALÇADA
DEL QUE SE'NS RECLAMA,
DEL QUE PODRÍEM FER.
NO MIREM A UN ALTRE COSTAT.
NO ÉS QÜESTIÓ DE FE, ÉS QÜESTIÓ DE DIGNITAT.

TOT PLEGAT ESTÀ A LES NOSTRES MANS:
NO ES TRACTA DE BANDERES, DE RACES NI RELIGIONS...
ES TRACTA D'AJUDAR A TRENCAR FRONTERES.

TRENQUEM FRONTERES
QUAN DEIXEM LA PORTA OBERTA.
TRENQUEM FRONTERES
QUAN LA POR NO S'APODERA DEL MEU COR.

TRENQUEM FRONTERES
QUAN NO FEM UN PAS ENRERE.
TRENQUEM FRONTERES
QUAN EM MIRES I EM SOMRIUS.

JO... JO... JO VULL TRENCAR FRONTERES (X3).
JO... PUC TRENCAR FRONTERES.

TEXT DE TRADICIÓ CRISTIANA

Carta de Jaume I, 22-27

Poseu en pràctica la Paraula i no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos. Perquè el qui escolta la Paraula i no la posa en pràctica s'assembla a un home que contempla la seva pròpia cara en un mirall: es mira, se'n va i a l'instant s'oblida de la cara que feia. En canvi, el qui s'emmiralla en la llei perfecta, la de la llibertat, i hi persevera —no pas escoltant-la i després oblidant-la, sinó posant-la en pràctica—, aquest serà feliç de practicar-la. Si algú es té per religiós, però no domina la llengua i enganya el seu cor, la seva religió és

buida. La religió pura i sense taca als ulls de Déu, el nostre Pare, consisteix en això: ajudar els orfes i les viudes en les seves necessitats i guardar-se net de la malícia del món.

PARE NOSTRE

PARE NOSTRE UNA PREGÀRIA,
SURT DE DINS DEL NOSTRE COR:
NO T'OBLIDIS DEL QUI ÉS FEBLE,
JA N'HI HA PROU DE TANT DOLOR.

**Gràcies per haver fet possible aquesta Vetlla.
Que els nostres cors es converteixin.
Trenquem el silenci!**

YOUR GREAT NAME

Too Dijlaney

WE LOVE TO, CALL YOUR NAME
IT'S SOMETHING, WE CANNOT EXPLAIN
THAT HAPPENS, WHEN WE PROCLAIM
YOUR GREAT NAME, YOUR GREAT NAME

KING JESUS, NO OTHER NAME
KING JESUS, NONE STRONGER
WE CAN CALL ON YOU
THING CHANGES
WHEN WE CALL ON YOUR NAME

THERE'S POWER IN THE NAME OF JESUS
POWER IN YOUR NAME
THERE'S POWER IN THE NAME OF JESUS
POWER IN YOUR NAME

THINGS CHANGE WHEN WE CALL YOU
JESUS THINGS CHANGE WHEN WE CALL YOU NAME

I'M FREE WHEN I CALL YOU JESUS
I'M FREE WHEN I CALL YOUR NAME
WHEN I CALL YOUR NAME.

Convoca i organitza

Grup de visites al CIE de Zona Franca. Migra Studium

Adhesions:

ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura), ACO (Acció Catòlica Obrera), Arrels Sant Ignasi, Associació Atzavara-arrels, Associació Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, Associació Intercultural Diàlegs de Dona, Bosco Global, Camins. Fundació Social Escola Pia, Càritas Diocesana de Barcelona, Carmelitas de la Caridad Vedruna, Casal Loiola - Fundació Privada P. Martí Tusquets SJ, Centre Sant Jaume - Fundació Carles Blanch, CIEs No Cádiz, Companyia de Maria N. S., Comunitat Marista de Mataró, Comunitat Sunday, CPS Francesc Palau, Cristianisme i Justícia, CVX Berchmans, CVX-CAT (Comunitats de Vida Cristiana a Catalunya), Delegació de pastoral social i caritativa, Enginyeria Sense Fronteres Rubí, Enllaç Solidari ONG, Entrecultures Catalunya, Equip Pastoral Obrera de Badalona, Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, Filles del Cor de Maria, Fundació Bayt al-Thaqafa, Fundació Comtal, Fundació Entrecultures, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Fundació Jaume Pineda, Fundació Pere Tarrés, Fundació Privada Bayt al-Thaqafa, Fundació Privada La Vinya, d'acció social, Fundació Salut Alta, GOAC Barcelona - Sant Feliu, GOAC-HOAC, Jesuïtes Catalunya, Jesuïtes Gràcia Col·legi Kostka, Jesuïtes Sant Gervasi - Escola Infant Jesús, Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi, Jesuïtes Social, Justícia i Pau Barcelona, Lafede.cat, L'Agulla, Llegat Jaume Botey i Vallès, Lloc de la Dona - Germanes Oblates, MCECC (Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans), Monestir de Sant Pere de les Puel·les, Parròquia Sant Ignasi de Loiola de Lleida, Pastoral Obrera de Catalunya, Plantada Refugiats, Religioses Sagrat Cor de Jesús, Secretariat Diocesà de Pastoral amb Migrants, Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, SED Catalunya, Servei Jesuïta a Migrants - Espanya, SomCristians.cat, SOS Racisme Catalunya, Tanquem els CIEs, URC (Unió de Religiosos de Catalunya).

Fundació Migra Studium

info@migrastudium.org
Palau 3, 08002 Barcelona
934 120 934
www.migrastudium.org